

شیخ نجیم قاسم با اشاره به ناکامی سیاست‌های آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه مقاومت:

پروژه خلع سلاح حزب‌الله شکست خورد

صفحه ۷

سه‌شنبه ۲۱ بهمن ۱۴۰۴ | ۲۱ شعبان ۱۴۴۷ | ۲۰ فوریه ۲۰۲۶ | سال هجدهم | شماره ۸۳۳ | ۸ صفحه | ۱۰ هزار تومان

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

گفت‌وگوی «وطن امروز» با مهدی شامحمدی کارگردان فیلم «جانشین»

پلک نزدن در غوغای خمپاره‌ها

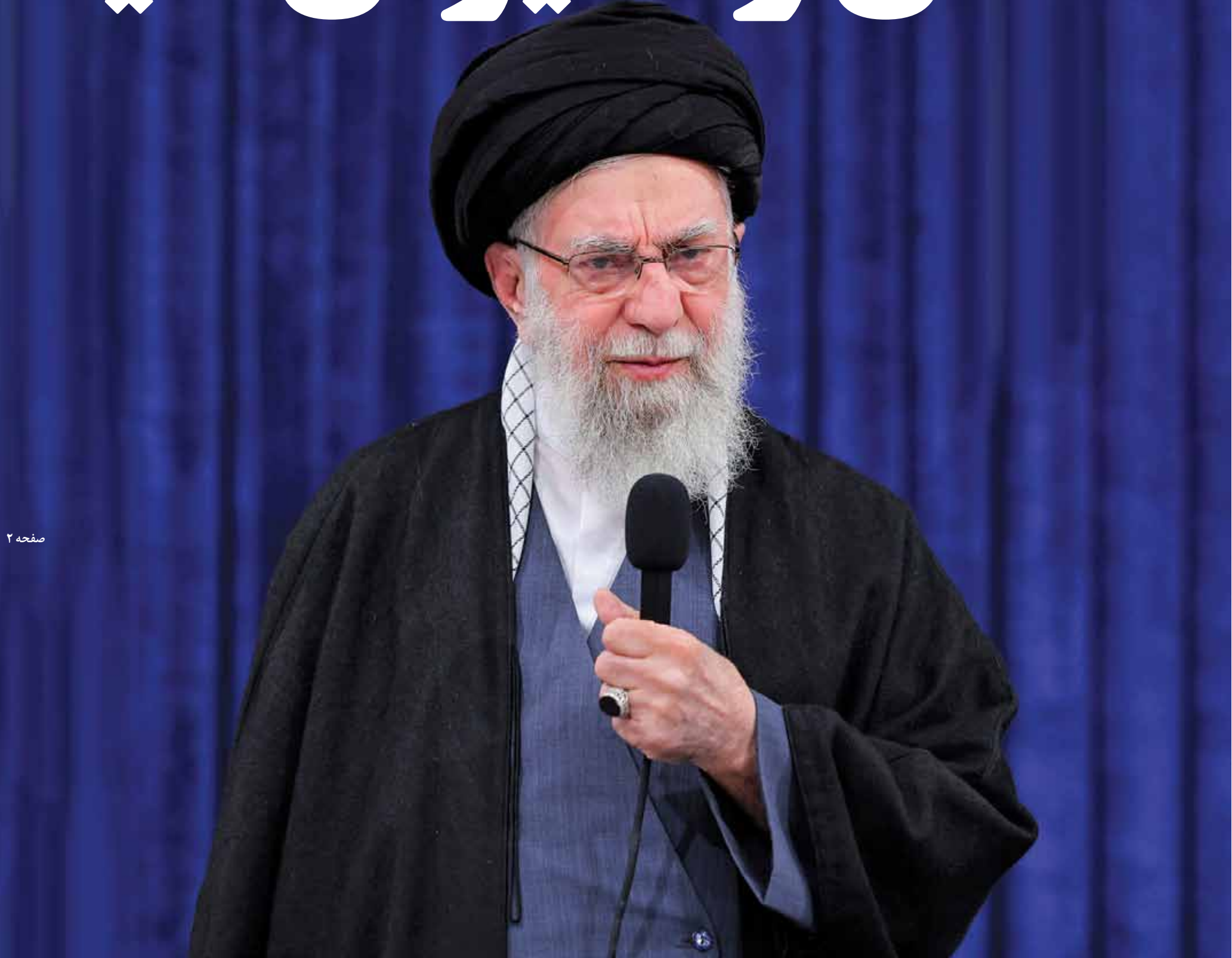
صفحه ۸

یوم‌الله ۲۲ بهمن سرآغاز حکومت‌الله بر ایران با پیروزی انقلاب اسلامی را تبریک می‌گوییم

۱۳۹۱ سال و ۱۶۲ روز گذشت |

دعوت رهبر انقلاب از مردم برای حضور باشکوه در راهپیمایی ۲۲ بهمن:

دشمن را مأیوسی کنید

صفحه ۲

۲۲ بهمن؛ حضور اراده‌ها علیه توهم دشمن

راهپیمایی ۲۲ بهمن، صرف‌نظر از ارزیابی‌های سیاسی، یکی از معدود میدان‌هایی است که طیف گسترده‌ای از مردم، با سلاقی و مطالبات متفاوت، ذیل یک چارچوب مشترک ملی حضور می‌یابند. این حضور، نوعی بازتولید سرمایه اجتماعی است که در بلندمدت به ثبات کمک می‌کند. در این میان، بحث درباره اینکه مردم واقعی چه کسانی هستند، اهمیت ویژه‌ای دارد. یکی از خطاهای تحلیلی رایج - چه در رسانه‌های خارجی و چه در برخی تحلیل‌های داخلی - تقلیل مفهوم مردم به گروه‌های پرصدا در شبکه‌های اجتماعی یا کنشگران سیاسی خاص است؛ در حالی که بخش بزرگی از جامعه ایران، نه در فضای مجازی فعال است و نه در منازعات روزمره سیاسی حضور رسانه‌ای دارد. ادامه در صفحه ۲

حفظ کرده. راهپیمایی ۲۲ بهمن از این جهت اهمیت دارد که به صورت عینی نشان می‌دهد شکاف مورد انتظار دشمن، یا آنگونه که تبلیغ می‌شود وجود ندارد یا دست‌کم تعیین‌کننده نیست. رهبر انقلاب در پیام‌شان به نکته‌ای اساسی اشاره کردند؛ اینکه قدرت ملی بیش از آنکه به ابزار نظامی وابسته باشد، به اراده ملت‌ها وابسته است. این گزاره بر یک تجربه تاریخی سترگ استوار است و انقلاب اسلامی خود محصول همین اراده بود و تداوم آن در بزنگاه‌های مختلف، از جنگ تحمیلی تا بحران‌های سیاسی -امنیتی بعدی، همواره با حضور مردم گره خورده است. هر جا این حضور پررنگ بوده، هزینه تهدید علیه ایران بالا رفته و هر جا دشمن با خطای محاسباتی، تصور ضعف اراده عمومی کرده، سطح فشار و طمع‌ورزی افزایش یافته.

در همین سطح اثرگذاری دارد؛ میلیون‌ها نفر در سراسر کشور، پس از گذشت حدود ۵ دهه از یک انقلاب، به صورت داوطلبانه در صحنه عمومی حاضر می‌شوند و وفاداری خود را به کلیت نظام اعلام می‌کنند؛ این حضور پیام روشنی به بیرون مخابره می‌کند؛ اینکه این نظام تنها یک ساختار حاکمیتی نیست؛ بلکه بر بستری اجتماعی استوار است که در لحظه‌های حساس، قابلیت بسیج و واکنش دارد. در ادبیات امنیت ملی، یکی از مفاهیم کلیدی، بازدارندگی ادراکی است. دشمن پیش از هر اقدام، نه فقط توان فیزیکی طرف مقابل، بلکه روحیه، انسجام و آمادگی جامعه او را می‌سنجد. جامعه‌ای که در آن شکاف دولت/ملت عمیق است، حتی با برخورداری از تجهیزات پیشرفته، آسیب‌پذیرتر از جامعه‌ای است که سطحی از همبستگی فعال را

تحلیل‌های رایج درباره امنیت ایران، چه در رسانه‌های خارجی و چه در برخی تحلیل‌های داخلی، اغلب بر شاخص‌های سخت مانند توان موشکی، آرایش نظامی یا موازنه‌های منطقه‌ای متمرکز است. پیام حضرت آیت‌الله خامنه‌ای اما زاویه دید را به سطحی بنیادین‌تر می‌برد و یادآور می‌شود این مولفه‌های سخت، بدون پشتوانه اراده عمومی و حضور اجتماعی، نه پایدارند، نه بازدارنده. از این منظر، راهپیمایی ۲۲ بهمن بخشی از معماری امنیت ملی جمهوری اسلامی است. امنیت در معنای راهبردی آن، صرفاً نبود تهدید نظامی یا جلوگیری از حمله خارجی نیست. امنیت پایدار زمانی شکل می‌گیرد که هزینه اقدام خصمانه برای دشمن، علاوه بر میدان جنگ، در محاسبات سیاسی و روانی او بالا باشد. حضور مردم ایران دقیقاً

یادداشت
ایلیا داوودی
۲۲ بهمن صرفاً یک مناسبت تاریخی یا آیین نمادین نیست، بلکه صحنه‌ای عینی برای رؤیت و سنجش قدرت ملی ایران است. در پیام مهم رهبر معظم انقلاب در آستانه چهل‌وهمین سالروز پیروزی انقلاب اسلامی، مساله امنیت، نه در معنای صرفاً نظامی یا فنی آن، بلکه در معنای عمیق اجتماعی و ارادی‌اش صورت‌بندی شده است. تأکید بر اینکه حضور مردم می‌تواند دشمن را از طمع‌ورزی مأیوس کند، نشان می‌دهد امنیت جمهوری اسلامی بیش و پیش از هر چیز، به پیوند زنده میان نظام و مردم متکی است. طرح این بحث در شرایطی شکل می‌گیرد که

گروه فرهنگ و هنر: همان‌طور که دهه فجر در حقیقت ۱۱ روز است، جشنواره فجر چهل‌وچهارم هم امسال در ۱۱ روز برگزار شد. همه چیز از مضرب ۱۱ بوده از عدد سن و سال خود جشنواره که بگذریم، تعداد فیلم‌ها هم ۳۳ اثر بلند بود و در ۱۱ روز باید هر روز ۳ فیلم نمایش داده می‌شد. حالا که به اواخر جشنواره نزدیک می‌شویم، می‌توان کم‌وبیش حس کرد که انگار قرار بوده این عدد ۳۳ فیلم و روزی ۳ نمایش به هر ترتیب حفظ شود و معیار اصلی، تعداد آثار واجد کیفیت‌های لازم برای حضور در این رویداد نیست، بلکه تناسب عددی است. به عبارتی، اگر ما به جای ۳۳ فیلم، مثلاً ۳۰ فیلم شایسته حضور در فجر داشتیم، باید ۳ فیلم ناشایست هم به فهرست اضافه می‌شدند تا این ترتیب بهم نخورد و از آن سو اگر ۲۶ فیلم شایسته داشتیم،

تیتیر های امر وز

پرونده «وطن امروز» درباره ابعاد مذاکرات هسته‌ای ایران و آمریکا در عمان

توافق یا مدیریت بحران؟

آمریکا: جنگ برای مان هزینه دارد

صفحات ۷ و ۵

گزارش «وطن امروز» درباره دستگیری تعدادی از عناصر سیاسی تندرو در روزهای اخیر

اقتدار امنیتی علیه وطن‌فروشان

صفحه ۲

فراز و فرود تورم اقتصاد ایران در نسبت با عدم توجه به تولید

ویژه

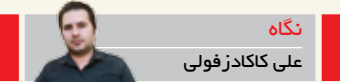
راه خروج از مارپیچ تورمی

صفحه ۳

چرا «دشمن»

در روایت اصلاح‌طلبان غایب است؟

یار دوازدهم دشمن

نگاه

علی کلکاذز فولی

در بخش قابل توجهی از تفکر سیاسی اصلاح‌طلبان، یک الگوی ثابت وجود دارد. «ریشه بحران‌های کشور داخلی است و حرف از نقش دشمن خارجی، آدرس غلط دادن است». صورت مساله از همان ابتدا طوری تعریف می‌شود که گویی میدان سیاست ایران یک فضای تقریباً بسته و ایزوله است و دشمن خارجی هیچ‌گونه نقشی در وضع فعلی نداشته و تنها مقصر هم در تمام مسائل حاکمیت است. اگر هم در تحلیل‌های این جریان اشاراتی به عامل بیرونی می‌شود، اغلب در حد یک تبصره کوتاه و احتمالاً فرار از فشار رسانه‌ای است. در این دسته تحلیل‌ها دشمن خارجی هیچ‌گاه به عنوان عنصر تعیین‌کننده شناخته نمی‌شود و حتی گذشته از این، حتی به عنوان عامل موثر مهم هم به حساب نمی‌آید. این نگاه همواره نظام را مقصر اصلی جلوه می‌دهد، پیوسته آنکه این دست تحلیل‌ها اغلب در شرایطی ارائه می‌شود که ایران به طور مستمر و واقعی با فشار خارجی، تحریم‌های فلج‌کننده، جنگ‌های ادراکی و حتی درگیری‌های نظامی سخت روبرو است. نمونه روشن این الگو را می‌توان در بیانیه‌های صادرشده متناسب به این جریان در تمام مقاطع مهم از گذشته تاکنون و مصاحبه‌ها و دیدگاه‌های صاحب‌نظران نزدیک به آنها مشاهده کرد؛ نزدیک‌ترین مثال این موضوع را می‌توان در بیانیه گروهی از جامعه‌شناسان نسبت به اتفاقات دی‌ماه و واکنش رسمی جبهه اصلاحات به این اتفاقات دید. در این دست متون یا دشمن خارجی اصلاً دیده نشده و اُسمی از آن برده نشده یا تنها به طور صوری محکوم می‌شود و سپس بلافاصله تأکید محوری بر این موضوع قرار می‌گیرد که نظام، مقصر اصلی تمام مشکلات و بحران‌هاست. این دست بیانیه‌ها و اظهارات یک کارکرد مهم دیگر نیز دارد و آن سرزنش دادن به دشمن است؛ این کار البته همیشه هم تصادفی و اتفاقی نیست و گاه می‌تواند آگاهانه و با برنامه‌ریزی باشد. اظهارات امثال علی شکاری‌راد را اتفاقاً باید با این عینک هم دیده ساختن روایت‌هایی جایگزین برای استفاده دشمن در شرایطی که روایت اول حاکمیت توانسته بر تمام روایت‌های دیگر پیروز شود. او و امثال او را در عمل باید یار دوازدهم دشمن و مشاوران فکری آن در داخل به حساب آورد.

■ **اصلاح‌طلبی در خلأ توهم ایران بدون دشمن** تحلیل یک مساله فقط کشف علت آن مساله نیست، ساختن چارچوب علتی برای مساله هم هست. چارچوب علتی یعنی چه چیزی را علت اصلی بگیریم، چه کسی را مسئول بدانیم و کدام مسیر را تنها مسیر معقول جزا بنزیم.

ادامه در صفحه ۲

مروری بر نهمین روز بر گزاری چهل و چهارمین جشنواره فیلم فجر

کاسبان تحریم جشنواره

است؛ از جمله فیلم «قرنطینه» که حدود ۲۰ سال پیش ساخته شد یا فیلم «وشن» به کارگردانی روح‌الله حساسی. با این حال بازی ویژه‌ای ارائه نداد و انتخاب شدنش برای این نقش هم با توجه به هاله‌ای که دور چهره او به عنوان یک کم‌دین مشهور وجود دارد، خیلی عجیب بود. قبلاً قرار بود خواب در روز دوم جشنواره برای اهالی رسانه در سینما ملت اکران شود ولی جایش را به فیلم دیگری داد، چون می‌گفتند آماده نمایش نیست اما همان روز در برج میلاد نمایش داده شد. هیچ‌کس نمی‌تواند درباره این موارد از کسی شکایت کند و اگر هم بکند اتفاق خاصی رخ نخواهد داد. جشنواره امسال بر بود از این نوع موارد و برای هر سینمایی ۴ و ۵ بار جدول نمایش فیلم‌ها به طور اساسی تغییر کرد. بعضی از این تغییرات را می‌شد به

تاخیر در کامل شدن مراحل فنی فیلم‌ها نسبت داد اما در موارد بسیار دیگری کاملاً واضح بود که دلایل دیگری در کار است. فیلمسازها معمولاً علاقه دارند آثارشان نه در روزهای اول، بلکه در روزهای میانی یا اواخر جشنواره نمایش داده شود، چراکه ذائقه اهالی رسانه در روزهای اول هنوز به جشنواره عادت نکرده و ایرادهای بیخودی می‌گیرند. این البته حرف بیراهی نیست اما قرار هم نیست هر کس پارتی داشت یا توانست رایزنی بهتری انجام بدهد، حتی اگر نوبت‌های مربوط به روزهای اول را به او اختصاص داده‌اند، بیاید و زمان نمایش فیلمش را تغییر دهد. نشست خبری فیلم «خواب» با حضور کارگردان و ۲ نفر از عوامل فنی‌اش برگزار شد. خواب فیلم پیچیده‌ای بود که لایه‌های روانشناختی و اجتماعی داشت و کارگردان آن هم بسیار به توضیح دادن در مورد

این زیرلایه‌ها مشتاق بود و در نشست خبری فیلمش شروع کرد به توضیح دادن درباره آن و به نوعی نقد و تفسیر کاری که ساخته بود. پیش از نمایش فیلم هم کسی توقع نداشت که بازیگران آن به نشست بیایند؛ خصوصاً در مورد هدی زین‌العابدین که طی همین روزها موضوعی در این باره گرفته بود و این در تناقض با حضور او در فهرست داوران جشنواره جهانی فجر است که ۲ ماه پیش برگزار شد. هدی زین‌العابدین به هیچ‌وجه در قد و قواره دآوری یک جشنواره بین‌المللی نبود اما با اینکه چنین جایگاهی را برای اولین بار در کشور خودش به او دادند، ۲ ماه بعد حاضر نشد حتی در حد حضور در نشست خبری، با جشنواره فجر و دبیرخانه آن کنار بیاید.

ادامه در صفحه ۸